

А н и ч к а (помълчава)

Азъ съмъ виновна. Азъ ви направихъ много зло, станахъ причина да си оставите работата. (Рашко прави особенъ жестъ) И Павлина, г-жа Антонина, бай Николачко — споредъ мене изгубиха толкозъ пари.

С та м е н к а

Ехъ, Аничке! То се мина вече.

Р а ш к о

Мина се! Мина се!

А н и ч к а

Азъ много страдахъ. О, Боже... Само да знаете какво съмъ претеглила. Струва ми се, че паднахъ отъ нѣкаква височина. Ахъ, каква мъжа бѣше. (Заплаква; като се поуспокоява, става) Сега ще ми позволите да се пренеса, нали?

С та м е н к а

Разбира се.

А н и ч к а

Много съмъ уморена. Азъ ще трѣбва да ида на гарата да посрещна тати. Какъ ще ида...

Р а ш к о

Че азъ да ида да посрещна баща ти, Аничке. Кога пристига, въ осемъ часа ли?